

i Hæren kan blive saa god, som det er muligt, og for mere og mere at afskaffe de raa og grove Udtryk. Men jeg tror ikke, at det ærede Medlem skal gaa ud fra, at det er af den Grund, man har ment det heldigst at fastsætte Udskrivningsalderen til 20 Aar i Stedet for til 22. Jeg tror nemlig ikke, at det, der bydes de unge Mennesker i Hæren, er værre end det, der bydes unge Mennesker, der f. Eks. staa i Lære. Hvordan tror det ærede Medlem, at Tonen er omkring paa Værksteder og i Handelsforretninger, hvor unge Mennesker staa i Lære? Jeg har Erfaring for, at Tonen mange Steder kunde være meget bedre, men det bryder det ærede Medlem sig ikke om. Naar man derimod kan kaste Skygge paa Hæren, er man straks parat til at benytte sig af saadanne Udtryk, som det ærede Medlem benyttede sig af i Dag. Nej, naar man er gaaet til at ønske Udskrivningen ved 20 Aars Alderen, er det, fordi det er af Interesse for de unge Mennesker, at de saa hurtigt som muligt kunne aftjene deres Værnepligt, for at de ikke skulle blive afbrudte, naar de ere komne i Stilling, hvorfra de nødigt ville foranlediges borttagne ved Indkaldelse til militære Øvelser. Der er en stor Mængde studerende Mennesker, og for alle dem, der gaa den Vej, har det sin Betydning, at de kunne aftjene deres Værnepligt ved 20 Aars Alderen i Stedet for at skulle afbryde deres Studier, naar de skulle vente til deres 22de Aar. Jeg tror, at det er af Hensyn til Befolkningen, at man har indsat denne Bestemmelse. Jeg for mit personlige Vedkommende finder, at denne Bestemmelse er ønskelig. Men nu spørger man mig: Hvordan skal man nu bedst komme over dette? Det ærede Medlem fra Stege (Jessen) sagde, at der kunde skjule sig et eller andet under denne Overgangsbestemmelse. For at blive klar over, hvordan Forholdene ligge, skal jeg tillade mig at nævne de Paragraffer i Hærloven, der staa i Forbindelse med dette Forhold. Der er f. Eks. Hærlovens § 9, der siger: „Med den i Værnepligtsloven fastsatte Alder udskrives alt tjenstdygtigt Mandskab til Krigstjeneste“. Og saa nævner § 10, hvor mange af det udskrevne Mandskab der skal overføres til hvert enkelt Vaaben: „Ved Fodfolksregimenterne 7,900, ved Livgarden 272, ved Rytterregimenterne 420, ved Trainet 200, ved Feltartilleriet 792, ved Kystartilleriet 800, ved Ingeniørtropperne 300, ved det tekniske Korps 60, ved Forplejningskorpset 50, ved Sundhedstrop-

perne 120 og til Læge- og Dyrlægertjeneste og ved Arbejdstropperne efter Behov. Efterhaanden som Befolkningen tiltager, kunne overstaaende Tal forøges, for saa vidt de fornødne Midler bevilges paa Finansloven“. Hærloven gaar altsaa ud fra, at der af det vaabenføre Mandskab indkaldes til Tjeneste i det Forhold, der er nævnt her i Hærlovens § 10, men saa siges der i Overgangsbestemmelserne i § 234 følgende: „I de Aar, i hvilke Overgangen fra 22 Aars til 20 Aars Udskrivningsalder foretages, bemyndiges Ministeren til at afvige fra de i nærværende Lovs § 10 fastsatte Tal af værnepligtige, der uddannes ved Hæren, og fra Bestemmelserne om, ved hvilke Afdelinger m. fl. Uddannelsen skal foregaa“. Her er der altsaa givet Forsvarsministeren en Bemyndigelse, men ikke et Paabud, og det var det, jeg udtalte ved Finanslovsforslagets første Behandling. Saaledes opfattede jeg denne Bestemmelse den Gang, og saaledes opfatter jeg den fremdeles, men jeg anser det for praktisk og rettest, at man gaar ud fra det, der har været Forudsætningen, at man kommer til at udskrive det værnepligtige Mandskab ved 20 Aars Alderen.

Saa spurgte det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik): Men hvad koster det? Det havde jeg lovet at give Oplysninger om, sagde han, ved Finanslovsforslagets første Behandling, og da jeg, som han saa smukt udtrykte sig, var en Mand, der stod ved sit Ord, ventede han, at jeg vilde svare. Det vilde være urimeligt, hvis jeg ikke vilde imødekomme en saa elskværdig Hensigt som den, det ærede Medlem rettede til mig, og jeg skal da svare, at dersom Forsvarsministeren vilde udføre denne Bestemmelse med eet Slag og i eet Aar gennemføre Overgangen fra 22 Aars Udskrivningen til 20 Aars Udskrivningen, vilde det koste mellem $2\frac{1}{4}$ og $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men da jeg ikke agter at gaa til Lovgivningsmagten og bede om denne Sum, især under de forhaandenværende økonomiske Forhold, agter jeg, hvis det bliver mig, der kommer til at gennemføre denne Lov, at gennemføre den uden forøgede Udgifter for Statskassen. Det mener jeg nemlig kan gøres, f. Eks. derved, at man ikke gennemfører Overgangen i eet Aar, men gennemfører den i Løbet af en halv Snes Aar, saaledes at man begynder med en enkelt Udskrivningskreds og fortsætter, indtil man i Løbet af en halv Snes Aar er gaaet Turen rundt og naaet dertil, at alt Mandskab udskrives ved 20 Aars Alderen. Jeg fastholder da, at i det Distrikt, hvor man foretager Over-